

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt.—kr.
Fél évre 5 —
Negyed évre 2 — 50.
Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető min-
denkérdésben Nagy István-
utca, 1364. szám, Duna-
ház, — a szerkesztőségbe bé-
reimre küldendő.

Előfizetési helyben:
TELEGDI K. LAJOS és Ifj.
OSÁTHY KÁROLY könyv-
kereskedésben és a kiadóhiva-
talban KUTASI IMRE könyv-
nyomdájában a postai hivatalok
utján.

Hirdetési díj:
Négy soros hirdetés 5 kr.
Nagyobb terjedelmű és többnapos
hirdetések alkalmával a leg-
alább 100 frt. értékűnek fel-
becsülendő minden sorra beita-
tásért 30 kr.
Hirdetési vagy reklámot magában
foglalt hirdetés sorra 50 krajár.

„Nyitár”-ban megjelenő közle-
mény minden sorra 30 kr.
Hirdetéseket felvételre a kiadó
hivatalában, KUTASI I. könyv-
nyomdájában, valamint ZICHNER
MAN H. közt. irodájában is.
Név nélkül vagy börtönteljesíté-
sbe küldött levelek nem vétel-
nek figyelembe.
Kéziratok vissza nem
adatok.

Közegészségügyünk javítása.

(K. B.) Lapunk szombati számában részletesen leírtuk, hogy miként alakult meg az országos közegészségügyi egyesület Debreczen vidéki fiókjá, mely hivatva lesz a közegészségügy érdekében mozgalmat indítani s ezen ügyre a nagy közönség figyelmét, áldozatkészségét felhívni.

Oly nagy fontossággal bír a közegészségügy, hogy azt egy vezércikk szűk keretében tárgyalni nem lehet, mert arról könyveket lehetne írni, annyira belevág a nemzetek legfőbb élet érdekeibe.

Már az ókori államok is nagy gondot fordítottak ezen ügyre, midőn arra törekedtek: „Sit mens sana in corpore sano.” (Egészséges testben legyen egészséges lélek.)

Értjük és méltányoljuk azon nemes buzgalmat, mely a közegészségügy érdekében a mozgalmat megindította. De legyen bár e mozgalom a legtisztább, legyenek bár e mozgalom vezetői a legmunkásabbak és legáldozatkészebbek: még se merjük azt hinni, hogy a megindult mozgalom nagy eredményeket érjen el.

Annai mulasztás történt — még pedig századok óta — mi nálunk a közegészségügy hátrányára, úgy az állam, mint a törvényhatóságok és a társadalom részéről, — annyi mulasztás történik ma is: hogy e mulasztást helyrehozni oly csekély eszközökkel, minőkkel valamely egyesület a legjobb esetben rendelkezik, lehetetlen.

Hogy pedig közegészségügyünk javítására okvetlenül nagy szükség van, bizonyítja azon szomorú statisztikai adat, hogy míg a születési arány tekintetében csaknem az első helyet foglaljuk el Európában, addig oly nagy mérvű nálunk a halálozás, hogy e tekintetben csaknem az utolsó helyen állunk; a nélkül is gyér népességünk nem szaporodik oly mértékben, — mint Európa többi államainak népe.

De hát ezen szomorú jelenséggel a mi államférfiaink nem nagyon törődnek. Az olyan államférfiakról, kik elvül kime-

rik azt mondani, hogy az államra nézve mindegy, bárki legyen a föld, csak a föld-birtokos adóját fizesse: sokat nem is lehet várni.

A mi államunk csak terheket rak az állampolgárok vállaira, de azoknak szellemi és anyagi jólétéről nem gondoskodik, — gondolván, hogy ha ki is találna halni az országfentartó faj, majd jönnek szapora idegenek — Galiciából!

A törvényhatóságok sokkal kevesebb hatáskörrel bírnak s nagyobb részben sokkal kevesebb anyagi eszközökkel rendelkeznek, semhogy a közegészségügyön valami sokat lendíthetnének. Az agyon-adózott társadalomtól pedig nem lehet kivánni, hogy ő gyógyítsa be azon sebeket, melyeket az állami gondatlanság okozott.

De mit is tehetne — ily nagy feladattal szemben — egy egyesület, ha még ezer tagja volna is? A befolyó tagsági díjakkal nagyon csekély eredményt érne el, oly eredményt, mely nem állana arányban sem a feladattal, sem az egyesület megalakításának és fenntartásának nehézségeivel.

Az országos közegészségügyi egyesület Debreczen vidéki fiókjá is ueddő munkára vállalkozik, ha Debreczen városa fel nem kéri a végre-valahára ezen ügyet. A debreczeni nép is nagyon lassan szaporodik s a közegészségügy tekintetében mégis óriási mulasztásokat látunk.

Mint szegényfoltra mutatnak rá a helybeli lapok a városi közkórház viszonyaira.

Oly nyomoruságos állapotban van ez, hogy ha valakik szép szerével el akarnak tenni láb alól, nem szükséges azt megmérgezni, csak a városi kórházba kell küldeni, mert ott bizonyára meghal. Ha a kor színvonalán álló, modern berendezésű kórházunk lenne: sok beteg visszanyerhetné egészségét.

Másik szegényfoltja városunknak a kisdéd-órok teljes hiánya. Hogy e hiány mennyi gyermek-életet rabol el, azt felesleges említenünk.

Beszélhetnénk még gyermek-menhá-

zokról, árvaházokról, szegények menedék-helyéről, melyek mindannyian előmozdítják a közegészségügy javulását, melyeknek mindannyia hiányzik városunkban.

Azért tehát ha a debreczeni közegészségügyi egyesület tényleg megalakul, nem lehet annak fontosabb feladata, mint folytonosan arra törekedni, arra ösztönözni városunk intézői körét, hogy bármi áldozatok árán épüljön minálunk is minél előbb a kor színvonalán álló közkórház, — létesíttessenek kisdéd-óvók s más ilyen intézmények, — mint pl. — ha a nagy lovasági kaszárnya készen lesz, — melynek építését oly pazar bőkezűséggel határozta el a város — akkor legyen gondoskodva — lelenczházról is!

E kimeríthetlen tárgyra — ha a megindult mozgalom komolyabb alakot ölt — lesz még alkalmunk többször visszatérni.

Polgár és katona.

A mi időnkben, modern intézményeink között, tagadhatatlan, szemmel-látható, kézzelfogható antagonizmus áll fenn a polgár- és katona társadalom között. Jóllehet a százados vázslatok, a melyek a polgárt a katonától, hogy úgy mondjuk, légmentesen elzárták, mióta az általános hadkötelezettség divik, korhadásnak indultak, a két, századokon át egymástól különválva állt, külön meg is csontosodott társadalom még mindig nem találta meg az összeolvadáshoz szükséges érintkező pontokat.

A dolog igen természetes. A polgár és a katona közti ellentét sok évszázad szüleménye, és a kettő összeolvadását sem erőszakos intézkedések, sem kölcsönös recriminációk nem fogják létre hozni. Az idő és a közös érdek majd segít ezen is!

Mindnyájan demokraták vagyunk ugyan, de csak hasonlóink- és főlegbvalóinkkal szemben.

A kardbort vesztett ugyan régi nyibusából, de még mindig jár kiváltságokkal és jele a kiváltságoknak. Az egyenruha a multak jogán még mindig lenézi a szerény polgár kabátot.

Van-e abban valami megfoghatatlan? — Hisz a katonai társadalom szinte napjainkig főfontosságú szerepet játszott a közéletben. A nemesség születet katona volt. A katonakodás a régi idők szellemében, nem foglalkozás, nem életpálya, de méltóság. Születni kellett arra ilyen meg amolyan szülőktől, hogy valaki — kardot viselhesen. A katonarend minden más tehertől szabad volt az állambiztartásban, a

fegyverforgatáson kívül. És az a fegyver, amely ellené állt a betörő ellenségnek, sokszor sujtott a polgárra. Meg kellett mutatni, hogy a katona az első, a katonának azon a czimén, — hogy az otromba polgárért az életét teszi kockára, joga van a polgár tulajdonához, joga van ökleit használni ott, a hol szép szóval nem tud, nem akar boldogulni.

Elmult az az idő, a mikor az erő, a fegyver jog és törvény volt. A sokig lenézett, a gyámság alatt feledett polgár-társadalom kinőtt pólyáiból. Számban, vagyonban, sőt erőben is föléje nőtt gyámkodó testvéreinek. Az idő lerontotta a születés, a foglalkozás által önkényesen emelt korlátokat. Az állambiztartás a polgárok közös munkájára, az egész társadalom összes anyagi és — szellemi — productiójára helyezte existenciáját. Ez ezzel melleje, sőt föléje helyezte a polgárokat a katonáknak.

Im, a katona- és polgár-társadalom közti antagonizmus történeti fejlődése és természetes oka. Amaz egy lejtő intézmény, a katona szó eddigi értelmében, emez egy új, folyvást növekedő, erőtelj, életlő dudazó hajtás. Amaz, mert éri tudja, hogy „aranyjezi szép napjai” megszámtvák, a „régii dicsőségéből” annyit ohajt konzerválni, a mennyit épen lehet.

Védekeznek az ifjabb testvér folyton-növekedő nagy hatalma ellen a régi fegyverrel: az erőszakkal, mely minket mindig fölháborít. A szöványosan jelentkező katonai brutálitások e szempontból itélendőek meg.

Ismételjük, csupán időkérdése, hogy a katona is első sorban polgárnak érezze magát. Az a kasztszelleme, mely kebelében a hosszú évszázad folyamán természetes okokból, logikai kényszerből fejlett ki és hatalmasult el, váltig gyöngül. A katona ma gyarkrabban vetkőzik ki az egyenruhából, cseréli föl a kardot polgári foglalkozással, mint — eddigelő bármikor. Viszont a polgár is, — zőn bármint foglalkozást, életének bizonyos szakában kardot visel, életét és vérért hozza áldozatul, — szükség esetén — a közöltarra.

Ez az érintkezés fogja kibékíteni egymással az emberi társadalom két egyenlően nagy, viszonyaink között egyenlően fontos faktorát. Ma még harc folyik közöttük. — Ma még mindkettő az elsőbbséget vitázik, holott nem elsőbbségre, de egyenlőségre kell törekednie, mindakettőnek önmagáért és a közért egyaránt.

E fejtegetés Bismarck herczegnek, Európa legnagyobb politikusának s talán legnagyobb genéjének egy nyilatkozatát kívánja kommentálni. Ugyanis egy berlini hirlap sze-

A „DEBRECZENI” TÁRSZÁJA.

Két nő a költészetben.

(Irtá és a debr. felolvasók 1888. január 11-ikén tartott estélyén felolvasta: Szombathy János.)

T. közönség!

Van, tagadhatatlanul van, valami bizarr kontraszt abban, hogy a vigalmak idején, midőn a bálók zajos zenéje visszhangzik a fűleken, midőn nagyon sokan a megkezdődött farsang kínáló örömeire gondolnak, akkor én e négy fal közt, néhány percz alatt rég elhalványult alakokat költök fel hosszú nagy alkalmak, hogy jöjjenek ide, hadd beszéljem el: kik voltak, mint éltek, mikép szerettek és miként szenvedtek?

Beismerem, hogy ez bizony nem nagyon szép tölem, — de talán meg is mondandók valamit, a mi nemikép kárpótolni fogja az önök szives áldozatkészségét, melylyel — meghálálhatatlanul — lekötöztetek.

Egy női alak lebeg szemem előtt. Fiatal kinek boldog ifjúságát, irigy ridegességgel semmisítette meg a kaján sorsszeszely.

Az ifju nő roskatag teste muntha verzenek, mintha kicsiny kezei alól, melyeket görcsösen szorit szivétájékára, valami üresség táongna, honnan verszivarog . . .

Igen, annak a fiatal nőnek, üreg van a szivén, olyan üreg, melyet a pisztoly csövéből kilőtt gyilkos golyó okoz.

Az ifju nő, a kiről beszélök önmaga vetett életének véget Öngyilkos lett fiatalon, — sziven lötte magát akkor, a midőn körülötte vidám tavasz honolt.

Minő rettenetes, sivár tél lehetett ez ifju nő keblében akkor, mikor szivének szegzte a pisztolyt, mikor volt ereje eicsattantani a gyilkos ravaszt, hogy utat engedjen a golyónak gyöngé szivéhez, mely bizonyára oly

kinnal volt tele, melyet elviselni nagyon gyönégének érezte vállait.

Nem veszem magamnak azt a bátorságot, hogy véleményt mondjak, egy költői lelkülettel bírt nő emléke felelevenítésénél, — az öngyilkosságiról. En nem itelem el soha az öngyilkost, — de védeni sem tudom. Nincsen hozzá erőm. A hit és erkölcsen szempontjából rádobhatják ugyan sokan a kárhooztatás követ az ily szerencsétlenekre, de azoknak ez nem okoz fájdalmat, mert sokkal inkább fájhatott nekik az, mi abba az ismeretlen tartományba üzte volt őket, mely előtt Szekspir Hamletje is tépelődő remegéssel állt meg.

A fiatal nőt, ki véget mert vetni életének, Ferenczy Teréznek hívták.

Sorsa a holtaknak, hogy hamar elfelejtsek, — elfelejtsek még akkor is, ha tettek is különben valamit arra, hogy nevék ne csak a horpadó sir kórhadat fejfájáról legyen olvasható már addig a meddig — hanem máshol is. Ferenczy Teréz nevet a fejfájáról reg lemoshatta az idő mindent eltüntetett kez, s a feledékeny utódok 35 év után, még onnan is majd nem kihagyják nevét, a hol teljesen méltan foglalhat helyet.

Az irodalom-történet lapjairól. Mert Ferenczy Teréz költőnő volt, olyan ki e nevet teljesen megérdemelte, ha bár korában a szabadságharc előtt, alatt és után. A nemzet nem olyan dalokat szeretett hallani, minők az ő nemesen érző szivéből fakadnak.

A mult évben a hirlapok — a debreczeniek is — fölelevenítették a szerencsétlen véget ért költőnő emlékét, midőn egy — szerintök még kiadatlan versét közölték. Ez okot adott arra, hogy a 34 év óta porladó költőnővel ismét foglalkozzanak, hogy elmondják eleteről mind azt a keveset, mit egyesek tudhatk róla.

Ez emlék fölelevenítés nem sokat tett arra, hogy Ferenczy Teréz életének rejtélyei tisztázva legyenek s én sem vagyok azon körülmeny közt, hogy róla ujt mondjak. Azt a

szerény füzetet, melyben versei összefoglalvák, mely ma már ritkaság én is lapoztam s e lapozás alatt éretem meg bennem a gondolat, hogy bemutatnom őt ezen a helyen, mely teljesen méltó, részvetet érdemlő sorsához. — Teszem pedig ezt olvasmányom alapján, melyeket részben a napilapok közléséből böngeztem.

Midőn Ferenczy Teréz 1853. május hó 23-ikán áltölt szivvel találták, a kiváncsiság történetek okát kutatta mindenütt.

Egyik kezében a szomorú szerepre hivatott pisztoly volt, a másikban Czako Zsigmondnak a kiváló tragedia írónak arczképe.

S mily rettenes véletlen! Az öngyilkos — egy másik öngyilkos képerre szegezte végső tekintetét, — mert hisz azt mind tudjuk, hogy a szép eszű Czako, ki a magyar színmű irodalomban, mint az ugynevezett végzet: tragédiák elismert, kitünő költője volt, az 18—45 ik évben szintén öngyilkos volt.

Mondják s nagyon valószínű, hogy Ferenczy Teréz kora sirját a boldogtalan szerelem ásta meg.

De hogy kit szeretett? az rejtély maradt, annak nevét soha, sehol nem árulta el azt magával vitte abba a mély sirba, melynek nehez göröngyvei alatt, mint a népdal mondja, nem fáj semmi . . .

Találgatva a különböző neveket, sokan Kerényi Frigyesben vélték feltalálni a boldogtalan nő ideálját; azon Kerényiben, ki Petőfi és Tompa kortársra volt, kinek költészetét már e terebben is méltatta egyik tisztelője s ki még 1852-ben, mint menekült Amerikában megtébolyodott és ottan meg is halt.

Meglehet, hogy az érzekegy szivű költőnek különben is excentrikussá és fájóvá lett kedélye e csapás következtében adta kezébe a gyilkoló fegyvert.

De lett legyen bárki, a kit költőnőnk szeretett, e szerelem előtt tisztelettel kell meghajolnunk.

Nem olyannak látszik ez, mint miú

Catullus a római dalmok és Lesbia közt folyt, nem olyan, mint a melylyel Musset Alfrédet emészté Sand Georges, a hires íróné, sem nem olyan, mely Bajron a szép kenyérsütőnő karjába vezeté: olyan lehet az, mint a Romeo és Juliáé, mint a Petrarca érzete Lauráért.

Kár, hogy nevét nem tudjuk, — mert Ferenczy Teréz nevével az övét is emlitené az irodalom történetét egy szerény, de szép lapján néhány sor. —

A magyar irodalomban nem ritkán találkozzunk női nevekkel s ha bár vannak is, a kik nemcsak a férfi, de még inkább a szép nemhez tartozó költőket kicsinyléssel nevezik le, — s az írónőket „kék harisnyósok”-nevezik gunyosan, — az irodalom barátai mindig tisztelettel fogják említeni a magyarírónőket. kik közt Ferenczy Teréz a legelső helyet foglalja el.

Ha valaki végig lapozza a „Téli csillagok” című versfüzetét, meggyőződhetik róla, hogy ő az első helyet méltán foglalja el, mert költészetében erő, kifejezésében csillogó szin vegyülek, tömött eszme gazdagság nyilvannul, olyan mely nem egy emlegettebb nevű költőnkkel sokkal, de sokkal kisebb mértékben van.

Ha a szerelemről dalol, a „sassa vált galamb” — mert ennek lehet leginkább méltán neveznünk őt, akkor édesen hangzik minden szava, melyeken nagyon sokszor az epedő — fájó bus érzelem uralkodik fölényül.

De költeményeiben ott találjuk a galamb szelid bugansán kívül a sas merész röptét, ki bele mer nézni az égő nap fényébe.

Arra a szomorú, fájó hangra, mely végig vonul majd minden költeményén, — elszorul az olvasó szive s megdöbbenve tapad azon sötét eszmékhez, melyektől nem egy könnyen lehet megszáhadulni.

Oh, micsoda mérget szivhatott magába

TICHO BERNHARD áruháza. Mustra és árjegyzék bérmentve és ingyen küldetik.

Brünn, Krautmarkt 18. szám. saját házában, utánvétellel küld:

Brünni szövet, maradék, tiszta gyapjúból, 3 10 m. hosszú, egy teljes öltözetre 5 ft.	Felöltő-szövet, maradék tiszta gyapjúból, 2 10 m. hosszú, egy teljes öltözetre 8 f. 50 kr.	Tiz méter Terno Veoure, tisza gyapjúból, 60 cm. széles, minden divatos színben 4 ft.	Tiz méter Ruhaszövet, 60 cm. széles, egy teljes öltözetre, 2 ft. 50 kr.	Egy darab rumburál OXFORD, mosható, jó minőségű, 29 rőt teljesen, 4 ft. 50 kr.	Egy darab ZEPHIR, a legjobb és legmodernebb férfi ingeknek és ruháknak, teljes 30 rőt 6.50
Palmerston maradék 2.10 méter, egy teljes téli öltözetre 6.50.	MANDARIN, maradék tiszta gyapjúból, 2 10 méter hosszú, egy teljes téli öltözetre 9 ft.	Tiz méter NŐI KENDŐ, tisza gyapjúból minden divatos színben 8 forint.		Egy darab Házi vászon, 29 rőt 4.50 30 rőt 5.50	Egy darab Kingwebe, 3/4 széles, teljes 0 rőt 6 ft. 50 kr.
Steien LODEN, maradék 2.25 méter, egy teljes vadász ruhára 5 ft.	Tiz méter KALMUK, divatos, mosható, 60 cm. széles 2 f. 70 kr.	Tiz méter VALERIA-FLANELL, mosható, félgypjú, 60 cm. széles 4 ft.	tiz méter BARCHEUT-ruha, mosható, pompás mustra, 60 cm. széles 3 forint 50 kr.	EGY DARAB Chiffon, Nr. C. teljes 30 rőt. 5.30. Nr. CC legjobb minőség 6.30.	Egy darab Kanavász, 4/4 széles 30 rőt, lila 4 ft. 80 kr. 30 rőt, lila, veres 6 f.
Uri ingek, fehér vagy színes, I. 1 ft. 80 kr. II. 1 ft. 20 kr.	Női ingek, chiffonból, stikkelve 3 db. 2 ft. 50 kr.	Tiz méter Nigger-Loden tisza gyapjúból, legújabb öszi és téli ruhára 5 ft. 50 kr.		Egy LÓTAKARÓ, 190 cm. hosszú, 130 cm. széles. finom minőségű 1 ft. 50 kr.	Egy TELIKENDŐ, 3/4 hosszú, tiszta gyapjúból 2. ft.
Tiz tizenkét méter hollandi Szőnyeg-takarók, igen trécs, 18 hüvelyk mértékben 3 ft. 60 kr.	Egy rips-GARNITUR áll 2 ágycakorból és 1 asztalterítóből 4 ft. 50 kr.	Egy JUJTA-GARNITUR, áll 2 ágycakorból és 1 asztalterítóből 3 ft. 50 kr.	Jutafüggöny. török mustra tömött. 2. 30.	NŐI JUH GYAPJU Jacke (Jersey) minden színben, szépen illő 2 ft.	Egy Double-Velour-kendő 3/4 hosszú, tiszta gyapjúból 4 ft. 50 kr.

Hajdúvármegye és Debreczen sz. kir. város Főispánjától.

811. szám.
1887.

Pályázati hirdetmény.

Hajdúvármegyének 1888 évi február havi rendes közgyűlésén az árvászéki megüresedett második ülnöki állás, mely évi egyezer (1000) forint fizetés és háromszáz (300) forint lakbérből álló javadalmazással van összekötve, — valamint az ezen állás betöltése folytán esetleg megüresedendő állás vagy állások fognak választás útján betölteni.

Az ezen hivatali állásra pályázni óhajtok felhívatomnak, hogy kellőleg felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám — mint a kijelölő bizottság elnökéhez 1888-ik évi február hó ötödik (5) napjáig annyival inkább benyujtsák, mert később beérkező pályázati kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Debreczen, 1887. decz. hó 27-én.

Gróf Dégenfeld József.

Cs. k. 15. sz. Gróf Pálffy-huszárezred.
Ikt. 3808. szlt.

HIRDETMÉNY.

A cs. k. közös hadügyminiszterium 3. oszt. 1887. évi deczember 4-iki 3032. számú rendelete folytán 1888. márcziustól — június végéig, az ezred létszámából 25 16 kerül élelmezés és haszonvévés céljából magánosokhoz, hasonló feltételek mellett, mint az, a m. k. honvéd lovasságál szokásos, azon különbséggel, hogy a lovak évenként csak egyszer, őszszel, 3 heti fegyvergyakorlatra hivatnak be.

Ezen lovaknak életkora nem leendő öt éven alól és nem nyolcz éven felül — és ki lesznek választva úgy, hogy azok a magánhasználati céloknak teljesen megfeleljenek.

Azon ló-tulajdonos urak, kik ilyen lovakat óhajtanak és kellő vagyon-biztosítékot nyújtanak, sziveskedjenek ezen óhajokat

1888. február 5-éig

lakásuk (uteza és házzám), valamint foglalkozásuk, továbbá a kívánt lovak mennyisége és azon idő megjelölésével, mely időre az átadás kívántatik, írásbellel az ezred parancsnokságának tudtára adni.

A lovak végleges átadása, illetőleg a későbbre való előjegyzés felől, a jelentkező ló-tulajdonos urak idejekorán értesítettetni fognak.

Debreczen, 1888. január 10.

A cs. k. 15. sz. gróf Pálffy-huszárezred parancsnokságától.

NEUSTEIN-FELE SZT. ERZSÉBET vertiszító LABDACSKOK

Minden hasonló készítményekkel szemben előnyben kell részesíteni ezen labdacskokat, mert ezek minden ártalmas anyagot, a legnagyobb eredményre felhasználva az alatti szervek betegségeinél, könnyen használtak és vértisztítók; egy gyógyszer sem kedvezőbb és a mellett egészen ártatlanabb

székrekedéseket

leküzdési, a legtöbb betegségeknek e biztos forrását, a czukrázatok alakja miatt még gyermekek is szívesen veszik. — Ezen labdacskok egy igen megtisztelő bizonyítványt nyert, udvari tanácsos Pitha tanártól lettek kiuntetve.

Egy doboz 15 labdacskot tartalmazó 15 kr. Egy henger, mely 8 dobozt, tehát 120 labdacskot tartalmaz, ára csak 1 f. o. é.

ÓVAS! Minden doboz, a melyen e czég: gyógyszer-tár „zum heiligen Leopold“ nem áll és a hátsó oldalán vedjegyüket nem hordja, egy hamisítvány, melynek megvételétől a közönség óvatik igen figyelni kell, hogy ne egy rossz, semmi eredményt nem bír, de épen séggel ártalmas készítményt kapjanak. Határozottan kell kérni: Neustein-féle Erzsébet labdacskokat; ezek a borítékon és használati utasításon az itt látható aláírással el vannak látva. — Főraktár: Bécsben Apotheke „zum heiligen Leopold“ des Neustein Ph., Belváros, Ecke der Planken und Spiege gas-e. Raktár, Debreczenben Rothschnek V. Emil és Göllt Nándor urak gyógyszer-tárában.

MOLL SEIDLITZ POR

Tavaszi gyógyítás.
Nyári gyógyítás.
Őszi gyógyítás.
Téli gyógyítás.

Csak akkor valódi, ha minden dobozon a gyár-jegy egy sas és MOLL A. sokszorosított czége látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgörös, nyák, gyomorféreg, májbetegség, vértelenség, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségeknek. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 ft.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszer-tárában. **MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.**

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívélyesen „Isten fizesse meg“-et mondom érte; ezek a gyomrot jóvá és söt könnyűvé teszik.

Tisztelettel
Steinko Jan. F. lelkes Hounetschlag-ban.

MOLL FELE FRANCIA BORSZESZ ES SO

Csak akkor valódi, ha minden üveg MOLL A. védjegyet és aláírását viseli.

Bedörzsölésül sikeres használati közevény, csuz, mindennemű testfájdalmak és bennulásnál; borogatás alakjában minden sérelem és sebnél, daganatok gyuladásoknál, Belsőleg vízzel vegyítve hirtelen rosullat, hányás, kolika és hasmenésnél.

Egy üveg ára használati utasítással 80 kr. o. é.

Raktárak az ország minden nevezetes gyógyszer-tár és anyag kereskedésében.

MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvétellel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kitűnő Moll féle francia borszesz és sója vidékemen egyszerűen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál.

Mely tisztelettel
Hornof, lelkes Micholup-ban

Raktárak Debreczenben: Göllt Nándor, Dr. Rothschnek V. Emil, Tamássy Károly gyógyszer-tárában, Geréti Fülöp és Szepesy Antal kereskedőknél.

HIRDETÉS.

69255.
III. 1887.

A debreczeni kir. pénzügyi-gazgatóság közhírre teszi, miszerint Debreczen városában Széchenyi-utczán a kincstár tulajdonát képező Steiner Sámuelné fele 1789. számú ház és a hozzá tartozó összesen 4 hold 1100 [] ölt területű ugynevezett ondódi szántóföld alulírott kir. pénzügyi-gazgatóság helyiségében 1888. év január hó 30-án délelőtt 10 órakor nyilvános árverés útján örök áron el fog adni.

Kikiáltási ár 12000 ft., — a közelebbi feltételek a debreczeni kir. pénzügyi-gazgatóság 2-ik számú helyiségében megtekinthetők.

Debreczen, 1888. január 8-án.
Darvas.

Közl (K. B.)
tél oly szok
közönlött b
sora óta ne
tagadhatlan
fuvások elle
zés, de en
bad azon a
hogy ország
vasuti és p
Ma má
ban élünk,
közélet oly
gos pénzt k
fentartására
kat hoz, és
mollalansága
következtébe
dultak napj
szor guyyol
tek volna m
Az t me
járás egy-ké
dést, de
mizériák f
az intező
— első so
munka és
a ki rövid
totta s ha
allított ki
metlen azo
téklten me
lat.
Ezen u
nevezését
fogadták,
kosságot ka
a nagy köz
karékoskod
úgy nem pe
nem ország
rékosság,
szerezen m
tatta a mu
talnokokat,
ime — ne
mény tél, h
darczot val
Hogy
szenvedett
okozott kö
A „DEB
Ké
(Irta és a del
tott est
S e h
olvasott b
sorsu Zach
több mond
erőt a kifej
vonuló csill
lyet irni be
s talán nem
emelni, ha
szépségeket
Irhato
vábbra, —
azt elértnek
érdemeit
résztvétet ar
dalolt oly
A rido
kibekült ve
Tovább
A test
megadják
kell adni
Időre
n a r Borb
De az ó ek
illik úgy be
Terézé.
De m
fogom iga
joggal emli